
KAMEELEON

Kameeleone on üldse kokku umbes 90 liiki, enamik neist elab Madagaskaril ja Aafrikas. Kameeleonide kere on külgmiselt lapik. Tangitaolised haardjalad (varbad on rühmiti kokku kasvanud) ning haardsaba soodustavad liikumist puudel ja põõsastel; saba keerdub spiraalselt ümber oksade. Silmad liiguvad teineteisest sõltumatult, see võimaldab jälgida kogu ümbrust; silmi

katavad poolkerajad laud, milles on ainult väike ava. Kameeleonidel ei ole trummikilet, seepärast ei suuda nad vastu võtta helisid. Neil on võime valguse, niiskuse, hirmu, nälja, ärrituse, janu ja muu sellise puhul muuta oma värvust ja mustrit. Kui kameeleon liigub lehtedeta oksale, muudab ta oma värvi kiiresti pruuniks, lehtedes jällegi roheliseks. Vastasega silmitsi seistes võib kameeleon muutuda isegi mustaks (kui ta on vihane). Värvus muutub sel moel, et naharakud muudavad suurust ja viivad neis leiduvad värviosakesed (pigmentid) kas nahapinnale lähemale või sügavamale naha sisse.

Kameeleonid liiguvad väga aeglaselt. Saaki püüavad nad kehapikkuse, otsast kurikataolise kleepuva iminapana toimiva keelega, mille heidavad suust välkkiirelt. Enamik kameeleone muneb. Muna jäetakse pinnasesse kraabitud urgu hauduma 3–10 kuuks. Suurim kameeleon, hiid- ehk raitkameeleon, elab Madagaskaril, samas elab ka mini-käabus-kameeleon, kes on üldse väiksemaid roomajaid. Harilik kameeleon elab ka Euroopas.

Kasutatud kirjandus

ENE. Tallinn: Eesti Entsüklopeediakirjastus. 4, 267.

Kindersley, D. 2000. Illustreeritud lasteentsüklopeedia. Tallinn: Avita, 209.

Morris, R. 2000. Imepärane ja mõistatuslik loodus. Tallinn: Koolibri, 160.